



	Riksantikvarieämbetet och Statens historiska museer
Ink.	1993 -11- 29
	6494
Dnr:

Angående byggnadsminnesförklaring av två sammanbyggda boningshus på Kopparslagaren 3 i Eksjö

LÄNSSTYRELSENS AVGÖRANDE

Länsstyrelsen förklarar enligt 3 kap 1 § lagen (1988:950) om kulturminnen m m (KML) två sammanbyggda boningshus på Kopparslagaren 3 i Eksjö för byggnadsminne.

Länsstyrelsen meddelar med stöd av 3 kap 2 § samma lag följande skyddsföreskrifter.

1. Byggnaderna får inte rivas, flyttas eller till sitt yttre byggas om eller på annat sätt förändras.
2. Byggnaderna skall underhållas så att de inte förfaller. Vård- och underhållsarbeten skall utföras på ett sådant sätt att byggnadernas kulturhistoriska värde inte minskar.
3. Fastigheten får inte ytterligare bebyggas eller på annat sätt förändras utan Länsstyrelsens tillstånd. Området skall hållas i sådant skick att byggnadernas utseende och karaktär inte förvanskas

Enligt 3 kap 21 § samma lag gäller detta beslut omedelbart även om det överklagas.

BAKGRUND M M

Länsstyrelsen väckte den 15 december 1992 frågan om byggnadsminnesförklaring av de två byggnaderna på Kopparslagaren 3 i Eksjö.

Av utredningen framgår i huvudsak följande.

De två sammanbyggda boningshusen är belägna utefter Arendt Byggmästares gata. Fastigheten är även bebyggd

KULTUR G KME BESLUT AF211042

med en sentida garagebyggnad för vilken fråga om byggnadsminnesförklaring inte väckts.

Det södra boningshuset är uppfört av timmer i två våningar med fasad av grön locklistpanel med rundade locklister. Flertalet av byggnadens fönster är av tvåluftstyp med en spröjs i varje båge. Fönstrens foder är släta. Fönster och foder är vitmålade. Byggnaden har en entré mot gården med ett sentida dörrblad. Byggnaden har ett sadeltak med en skorsten och belagt med enkupiga betongpannor. Byggnaden vilar på en sockel av sten som putsats. Mot öster finns en altan av betong.

Det norra boningshuset är en vinkelbyggnad av timmer i två våningar med fasad av grön locklistpanel med rundade locklister. Flertalet av byggnadens fönster är av tvåluftstyp med en spröjs i varje båge. Fönstrens foder är släta. Fönster och foder är vitmålade. Byggnaden har en huvudentré mot gatan med en sentida pardörr med liggande panel. Byggnaden har ett sadeltak belagt med enkupiga betongpannor. Byggnaden vilar på en sockel av sten som putsats.

Byggnadernas tillkomstår är ovissa men deras nuvarande exteriörer härrör troligen från omkring mitten av 1800-talet. Byggnaderna har förändrats bl.a. interiört under senare decennier.

Det område inom vilket de två byggnaderna är belägna har av Riksantikvarieämbetet och Länsstyrelsen ansetts vara ett kulturhistoriskt synnerligen märkligt bebyggelseområde enligt 3 kap 1 § KML.

Länsstyrelsen har den 8 februari 1993 upprättat förslag till skyddsföreskrifter.

Eksjö kommun har tillstyrkt förslaget till byggnadsminnesförklaring.

Fastighetens ägare båda Eksjö, har i yttrande till Länsstyrelsen godkänt en byggnadsminnesförklaring och föreslagna skydds-föreskrifter.

Riksantikvarieämbetet har i yttrande den 13 maj 1993 tillstyrkt en byggnadsminnesförklaring.

LÄNSSTYRELSENS MOTIVERING

Enligt 3 kap 1 § KML får en byggnad som är synnerligen märklig genom sitt kulturhistoriska värde eller som ingår i ett kulturhistoriskt synnerligen märkligt bebyggelseområde förklaras för byggnadsminne.

Ägare och innehavare av särskild rätt till fastighet har enligt 3 kap 10 § KML rätt till ersättning av staten om skyddsföreskrifter

1. utgör hinder för rivning av byggnad och skadan därav är betydande i förhållande till värdet av berörd del av fastigheten eller

2. på annat sätt innebär att pågående markanvändning avsevärt försvåras inom berörd del av fastigheten.

Medför skyddsföreskrifter att synnerligt men uppkommer vid användning av fastigheten, är staten skyldig att lösa fastigheten om ägaren begär det.

De aktuella byggnaderna är, vad avser exteriörer, välbevarade exempel på en byggnadsstil typisk för Eksjö och byggnaderna har därför ett stort kulturhistoriskt värde. Invändiga ombyggnader under sen tid har emellertid medfört att byggnaderna inte kan sägas vara synnerligen märkliga enligt nyss nämnt lagrum.

Byggnaderna ingår dock som betydelsefulla element i stadsmiljön norr om Stora Torget. Denna miljö omfattar bl.a. en ytterst välbevarad trähusbebyggelse inom den senmedeltida stadsplanen.

Enligt Länsstyrelsens bedömning får miljön i denna del av Eksjö stadskärna anses utgöra ett sådant bebyggelseområde som avses i lagrummet. Skäl föreligger därför för att förklara den aktuella byggnaden, såsom ingående i detta område, för byggnadsminne.

För byggnadens bevarande skall det av Länsstyrelsen den 8 februari 1993 upprättade förslaget till skyddsföreskrifter gälla. Länsstyrelsen bedömer härvid att skyddsföreskrifterna ej skall medföra ersättningsskyldighet gentemot ägare eller innehavare av särskild rätt. Ej heller kan föreskrifterna anses medföra att synnerligt men uppkommer vid användningen av fastigheten.

ÖVRIGT

Länsstyrelsen lämnar i förekommande fall råd och anvisningar i fråga om underhållet av byggnaden och vården av det omkringliggande området.

Ändring av byggnadsminnet i strid mot meddelade skydds-föreskrifter får ske endast om det föreligger särskilda skäl för sådan ändring. Ansökan om ändring prövas av Länsstyrelsen.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Detta beslut kan överklagas hos Kammarrätten i Jönkö-

ping genom skrivelse till Länsstyrelsen - se bilaga
(formulär 1).

I den slutliga handläggningen av detta ärende i vilket
länsråd Bo Landholm beslutat och byrådirektör Anders
Franzén varit föredragande har även bitr länsarkitekt
Niklas Aronsson, förste länsassessor Claes von Sydow
och länsantikvarie Per-Olof Ringquist deltagit.

BL

Bo Landholm

AF.

Anders Franzén

Kopia till:
Riksantikvarieämbetet, delg kv, laga kraftbevis
Länsmuseet
Eksjö kommun
Inskrivningsmyndigheten, laga kraftbevis
Kulturmiljöenheten
CvS